

EDO BRUNNER

PÈP-PÈP! YIHAAA!

Dus. Edo Brunner ontmaagdt zichzelf elke maand met een dikke bak. Daarbij spreekt een Chrysler 300C SRT-8 met 430 pk hem, gezien de kop hierboven, wel aardig aan

BIJ DE INTRODUCTIE VAN DE Touring vond ik de Chrysler 300C pas fantastisch. De sedan kon me gestolen worden. Tot vandaag. Vanaf vandaag ben ik een groot liefhebber van de Chrysler 300C in sedanuitvoering. En dan vooral van de SRT-8, de 6,1-liter V8 Hemi uitvoering met 430 pk. Deze auto heeft alles wat een echte Amerikaan belichaamt. Asociale, lomper, groter, ruimer, vuiler en luider. Deze auto haalt het kind in je naar boven. Dus ik had constant de neiging om de bovengenoemde eigenschappen van de auto na te apen.

Ik werd één met de auto. En ik kan je zeggen dat dat niet per definitie leuk is voor je omgeving. Maar wel heel leuk voor jezelf en voor degenen met wie je in de auto zit.

Ik snap wel dat in Amerika een Chrysler geprijsd is voor minder rijke Amerikaanse mensen en dat-ie daar dus nog geen fractie kost van wat-ie hier doet. En dat-ie daar een beetje het imago heeft van een *low-life*-auto, een beetje een *redneck trailertrash*-bolide. Zo voelde ik me ook. Heerlijk!

Mijn vriendin veranderde ineens in Daisy Duke (uit de *Dukes of Hazard*) want ze had besloten om alleen nog maar door het raampje in en uit te stappen, zonder het portier dus te openen, waarbij ik haar assisteerde door haar aan haar broekband over haar dooie punt heen de auto in te trekken nadat ze voorover naar binnen was gedoken.

Ikzelf had bedacht dat ik ineens de blonde lokken bezat van Luke Duke (de blonde helft dus van de gebroeders Duke) en ook zijn zware rechterpoot. Ook had ik het materialistische exhibitionisme van Boss Hogg waardoor ik te vaak langs terrasjes bulderde. Alleen de buffelhorens op de motorkap ontbraken. Ook kreeg ik het dommige, lompe van sheriff P. Coltrane (kieuw-kieuw-kieuw). Dat manifesteerde zich in de gedachte dat ik boven de wet stond. Ik vond dat ik rechts mocht inhalen om onnodige

linksrijders sneller te kunnen passeren, maar ook om de mensen te heropvoeden en op hun fouten te wijzen. Ook dat is namelijk een taak van de politie.

Als klap op de vuurpijl nam ik persoonlijk plaats in de kofferbak om te testen of ik eventueel een gearresteerde onnodig linksrijder achterin zou kunnen vervoeren naar een donker bos om hem hardhandig naar de motieven van zijn misdaad te vragen. Nu ik dan toch ook een beetje in een *good cop*-, *bad cop*-stemming ben, het volgende.

Sinds de overheid besloten heeft dat je gewoon lekker links mag rijden en dat je zonder te kijken je bak naar links mag kwakken om welke reden dan ook en dat je je kar heerlijk naar links mag knetteren om een ander te laten invoegen omdat we collectief weigeren te leren

telraam bij te houden. Mensen die om de haverklap om niks en zonder reden keihard remmen, om helemaal niks. Blijf toch met je poten van die rem af als je ook gewoon even je gas kan loslaten! Hufters!

Anticiperen kun je leren. (En rijmen ook.) Ik heb geleerd van mijn rijinstructeur dat je eigenlijk op de snelweg helemaal niet moet remmen. Je moest gewoon goed anticiperen en tijdig je gas loslaten wanneer je minder snel rijdend verkeer tegenkomt.

Als je wilt invoegen, moet je je eerst aanpassen aan de snelheid van je omgeving voor je er tussen kunt, en kunt integreren. Hé, waar heb ik dat vaker gehoord. Zonder dat ik nou vergeleken wil worden met fascistoïde politici geldt het wel echt bij het invoegen. Maar

‘Als klap op de vuurpijl nam ik per in de kofferbak om te testen of ik gearresteerde onnodig linksrijder kunnen vervoeren’

ritsen, is het natuurlijk niet zo raar dat andere welwillende weggebruikers, zoals ik, vol in de remmen moeten om deze malloten niet naar de andere kant van het licht te botsen.

Als mensen op remmen trappen dan moeten de mensen daarachter ook op de rem trappen en de mensen achter hen ook en daarachter ook en ga zo maar door. Daar komen dus de files vandaan. Dat kunnen geleerden die files bestuderen, bevestigen en dat is algemeen bekend. Zou je denken. Maar het tegendeel lijkt eerder het geval. Hoe vaak ik mensen ‘op de rem’ zie rijden is met geen

tegenwoordig móéten we van de wet onze kar naar links gooien als we een auto op de invoegstrook zien. Om ze te helpen! Huppekee! Weer een klootviool die keihard naar links komt: remmen! Het is toch godgeklagd. Het lijkt soms wel of we de regels aanpassen aan de domste weggebruiker die we een rijbewijs hebben gegeven – de zwakste schakel. Alsof iemand dat registreert en bijhoudt en dan minister Eurlings belt en zegt: ‘Oké Camiel, we hebben weer een debiel een rijbewijs gegeven dus als je effe wat aan kunt passen in de wet, zou dat handig zijn.’

Sinds iedereen het er over eens is dat het onderwijs niet meer is wat het was en dat het er alleen maar slechter op is geworden, kunnen we concluderen dat ons gemiddelde IQ ook steeds verder daalt. We kunnen dus gerust stellen dat de gemiddelde weggebruiker steeds minder snapt van de verkeersregels. Dan moet je je eigenlijk de volgende vraag stellen, een vraag waarmee je je op glad ijs gaat begeven: moet een rijbevoegdheid niet ook afhangen van een bepaald IQ?

Als er al wel eens geluiden opgaan over die vraag betreffende het ouderschap, zouden we ons dat dan ook niet moeten afvragen als het gaat over autorijden? Sommige mensen kunnen het gewoon niet, en zullen het nooit leren, en het is voor henzelf en hun omgeving niet gezond.

soonlijk plaats eventueel een achterin zou

Ik begrijp best dat relatief intelligente ondernemers vaak in grote, zware SUV's rijden. Het is de hoogste tijd om je te bewapenen tegen 'de stupiditeit'.

Maar ach. Gelukkig mag iedereen gewoon nog een rijbewijs halen. Dat maakt het in ieder geval lekker spannend op de weg: wie overleeft er vandaag? De domste met een snelle auto, of de slimste met een zware auto, of de artistiekste met de mooiste auto?

Of ik? In een hele mooie, dikke, vette, snelle, zware, Chrysler 300C SRT-8?

